

Friendship Sports Centre Sportcentrum voor kinderen en jongeren met een beperking

‘Hier moet de rest zich aanpassen’

In het Friendship Sports Centre in Amsterdam-Noord sporten dagelijks honderden sporters met een beperking. Wie zijn die sporters, trainers en begeleiders en wat is hun verhaal? *Het Parool* kijkt rond op een bijzondere plek in de stad. Deel één: algemeen directeur Etienne Spee.

Ronald Ockhuysen
AMSTERDAM

Etienne Spee loopt even snel door het clubhuis van het Friendship Sports Centre. Een afdeling van ABN Amro heeft een ruimte gehuurd voor een bedrijfsbijeenkomst, en Spee wil even kijken of alles goed loopt. “De verhuur van zalen is een belangrijke inkomstenbron,” zegt hij. “Maar er is meer. Op deze manier brengen we verschillende werelden bij elkaar. Ik vind het altijd mooi om de gezichten van de bezoekers te zien. Die kijken hun ogen uit. De meesten kennen deze plek niet. Al die sportende kinderen; hun blijdschap werkt enorm aanstekelijk.”

Het Friendship Sports Centre in Amsterdam-Noord is het enige sportcentrum in Europa dat volledig is uitgerust voor kinderen en jongeren met een beperking. Het complex, gebouwd in 2000 en maar liefst 47.000 m² groot, herbergt twee voetbalvelden, een sintelbaan, een verspringbak, een extra verwarmd zwembad, een aangepaste fitnessruimte, een dojo en een sportzaal.

Spee: “Dat is niet alleen veel, maar alles is ook nog eens van het hoogste niveau. Het zwembad beschikt bijvoorbeeld over een tillift die gehandicapten zelf kunnen bedienen zodat ze zelf het zwembad in en uit kunnen. En bij de buitenvelden zijn dug-outs en kleedruimtes aangebracht. Daar kunnen twee volledige teams, met of zonder rolstoel, zich omkleden, douchen of de tactiek bespreken.”

Spee lacht. Zijn enthousiasme laat zich, zegt hij, moeilijk beteugelen. “Dit is een topsport-

omgeving voor jongeren die eerst niet eens durfden te dromen over sport. Hier kan alles. Sporten, vallen en opstaan, vrijbewegen. En het allerbelangrijkste natuurlijk: plezier hebben en jezelf zijn.”

Nederig

De algemeen directeur heeft een opdracht. Hij moet zorgen dat het centrum na een periode van financiële tegenslag de wind weer in de rug krijgt. Dat doet hij door evenementen te organiseren (‘Ons benefietdiner is nu al een begrip’), het bedrijfsleven binnen te halen en de maatschappelijke relevantie nog groter te maken dan die al is.

“Met Only Friends hebben we een vereniging met zevenhonderd kinderen in huis. Kinderen met spasmen, down, kanker, of aangeboren afwijkingen.” Daarnaast is het Friendship Sport Centre toegankelijk voor oudere sporters die niet op eigen kracht naar een club of sport-schoon kunnen gaan. “We zijn opgericht om kinderen met een beperking te ondersteunen. Dat blijft onze primaire taak. Maar inmiddels is deze locatie uitgegroeid tot een centrum waar allerlei mensen met een beperking terecht kunnen.”

In de daluren biedt het Friendship Sport Centre oudere sporters de kans te bewegen en te genieten. Wekelijks komen mensen met hersenletsel (‘Dankzij steun van de Van der Sar Foundation’) in het speciale zwembad zwemen. Ook werkt Spee samen met de Riki Stichting. “Die zorgt ervoor dat groepen ouderen bij ons fitnesssen en bewegen, om daarna gezamenlijk iets te eten. Dat sociale aspect vind ik

belangrijk. Iedereen moet zich hier vóór en ná het sporten ook thuis voelen.”

De basis van het Friendship Sports Centre werd gelegd door Only Friends, een sportclub voor kinderen met een beperking. Oprichter Dennis Gebbink zorgt er inmiddels zeventien jaar voor dat honderden kinderen en jongeren met uiteenlopende beperkingen een gelukkiger leven leiden doordat ze een eigen sportclub (Only Friends) en een eigen clubhuis (het Friendship Sports Centre) hebben.

Spee is er in 2016 bijgekomen om het zakelijke gedeelte te bestieren. Bovendien weet hij – als voormalig golfprofessional en oud-speler van het Nederlands olympisch voetbalelftal – zelf al te goed wat sport aan het leven kan toevoegen. “Ik heb dankzij sport wereldwijd de meest prachtige plekken gezien. Maar het Friendship Sports Centre wist ik niet te vinden. Het ligt natuurlijk ook wel wat verborgen, aan de rand in Noord – een plek in de stad waar niet iedereen zomaar langskomt. Aan de andere kant: vanaf de Dam is het, met de pont erbij, nog geen half uur fietsen. Iedereen die ook maar een beetje om sport geeft, moet hier komen kijken.”

Zijn werk bij het centrum heeft iets met hem gedaan. Al die kinderen en jongeren, die ondanks hun zorgen lachend binnenkomen, stemmen hem nederig, ‘al klinkt dat zo zwaar op de hand’. Hij was, zegt hij, zoals de meeste mensen zijn: “We scheuren op zaterdag en zondag heen en weer en droppen onze kinderen op een veld om ook nog even snel iets voor onszelf te kunnen doen. Voor de kinderen en ouders die hier komen, werkt dat niet zo. Ze kunnen niet

→ **Etienne Spee: ‘Het is een ander universum. Hier doen vooroordelen of bepaalde codes er niet toe’** FOTO MARC DRIESSEN

zomaar de deur uitlopen. Daar komt nog bij dat ze vaak bij gewone verenigingen niet welkom waren, of dat de kinderen daar toch vreemd werden aangekeken. Pas toen Dennis Gebbink zijn droom verwezenlijkte, veranderde dat. Hier zijn de mensen met een beperking de norm en moet de rest zich aanpassen.”

Ander universum

Er is, ondanks subsidies, geld nodig om de toekomst van het centrum veilig te stellen. De zakelijke markt kan een verschil maken. “Als je toch buiten de deur gaat vergaderen of netwerken, waarom dan niet op deze prachtlocatie die tegelijk een compleet andere wereld is? Een wereld waar begrip voor elkaar de boventoon voert. Het plezier druipt bij die sportende gasten van de gezichten af. Dat vind ik het mooie van deze plek. Het is een ander universum. Hier doen vooroordelen of bepaalde codes er niet toe. Daardoor ga je, ook als je hier weer weggrijpt, anders naar de wereld kijken.”

‘Dit is een topsport-omgeving voor jongeren die eerst niet eens durfden te dromen over sport’